

מ"ת 38546/12/18 - מרדכי בוחבוט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 38546-12-18 ישראל נ' מנשרוב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 518390/2018

מספר בקשה: 92

בפני כבוד השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
מבקש מרדכי בוחבוט (עציר)
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

זוהי בקשה להורות על השבת כספים שהופקדו בקופת בית משפט משמולאו תנאי שחרור עליהם הוריתי בבקשה לעיון חוזר.

רקע:

בהליך זה, בוצעה הפקדה בקופת בית משפט בסך של 80,000 ₪ (להלן-"ההפקדה") להבטחת קיום תנאי שחרור ממעצר לפי החלטתי מיום 20.3.19, ליציאה של המבקש לחתונת בתו.

בהחלטתי מיום 26.3.19 (להלן-"ההחלטה") נעתרתי לבקשת המבקש לפיה תחת אחת המפקחות, אחותו - הגב' מישלי, יועמדו מפקחות מוצעות אחרות כפי הסכמת המשיבה. עוד הוריתי כי "ככל שהמבקש יעמוד בתנאי ההחלטה ובכפוף לאישור המשיבה בנדון, יוחזרו הערבויות וההפקדה למפקדיהם".

משמולאו תנאי השחרור, הוגשה הבקשה להורות על השבת ההפקדה לגב' מישלי שנטען כי היא מי שהפקידה את הכספים השייכים לה, בדומה לאמור בבקשה מיום 26.3.19.

המשיבה, באמצעות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן-"המרכז") התנגדה לבקשה נוכח הודעת המרכז מיום 26.3.19 שהומצאה למזכירות בית משפט בו ביום, בדבר צו עיקול על נכסי המבקש המצויים בידי המזכירות. צו העיקול ניתן בגין חוב עבור פיצוי לנפגע עבירה שהושת על החייב בגזר דין בת.פ. 43307/01/11 מיום 9.1.12 שסכומו גבוה מסכום ההפקדה. בנוסף הוכחש כי כספי ההפקדה שייכים לגב' מישלי ונטען כי אף אם יוכח אחרת, הכספים ניתנו לטובת המבקש ולפיכך קמה למשיבה זכות להטלת הצו ולמימוש.

על כך השיב המבקש וטען כי משניתנה ההחלטה על השבת ההפקדה למפקידה בעמידתו בתנאי השחרור ושעה

שהכספים שייכים כאמור לגב' מישלי, יש להורות על אתר על השבת הכספים לידי האחרונה.

דין והכרעה:

מאחר והטיפול בבקשה לעיון חוזר הסתיים במילוי תנאי השחרור, אין עוד צורך בכספי הפיקדון ככל שהדבר נוגע להליך הפלילי וניתן לשחרר את הכספים לפי החלטתי מיום 26.3.19.

עם זאת, משהוטל על הכספים עיקול יש להעביר את הכספים בהתאם לצו העיקול, אלא אם תינתן החלטה על ביטול הצו במסגרת ההליך מכוחו הוטל העיקול לפי פקודת מיסים (גבייה) וחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות התשנ"ה-1995 וע"י מי שמוסמך להורות על ביטולו, ולא במסגרת ההליך שבפני (בש"פ 4318/14 **אייל זלמן נ' מדינת ישראל**, 2.10.14 להלן-**"פרשת זלמן"**; ע"א 3115/99 **טובה מזרחי נ' דניאל טופז**, 22.1.01).

יוער כי בהלכה פסוקה, נעשתה אבחנה בין הטלת עיקול על כספים המופקדים כערובה בקופת בית משפט ובין בקשה לחילוט הכספים המופקדים כערובה גם במקום בו הושגה כבר תכלית ההפקדה עם קיום תנאי השחרור.

כך משהוטל צו עיקול, כבעניינינו, מעמד גזירות בית המשפט הוא כ'מחזיק' במובנו של חוק ההוצאה לפועל ועליה לקיים את הצו. שונים הדברים, היכן שמונחת בקשה להורות על חילוט סכום כסף המצוי בקופת בית משפט שם מעמד הגזירות כנאמן ועליה לפעול לפי "תנאי הנאמנות" ולהשיב את הכספים לנאשם ו/או למפקיד אם מולאה תכלית ההפקדה (בש"פ 4972/07 **עאטף פואז נ' מדינת ישראל**, 20.3.08, פסקאות 8-9 בעניין חילוט עירבון אל מול פסקה 20 בעניין צו עיקול. עוד ראו: רע"א 5156/18 **אלכסנדר פבליקוב נ' שרון טויס - מנהל מיוחד**, 6.11.18, פסקה 17 בפסק הדין של כב' השופט ע' גרוסקופף).

אבחנה זו, קשה אמנם ליישב אותה עם זכות נאשם שלא תישלל חירותו לאפשרות לשחרור בתנאים מחמת חששו לגורל כספי ערובה שיופקדו בקופת בית משפט אף אם ימלא אחר התנאים עקב הטלת עיקול על אותם הכספים. על כך העירו ועוררו בתי המשפט כי **"ראוי לפעול לתיקון חוק ההוצאה לפועל על-ידי המחוקק, באופן אשר יוציא מתוכו את האפשרות לעקל כספי ערובה שהשתלמו למזכירות בית המשפט למטרות שחרור ממעצר, וזאת כדי להגן על זכויותיהם של עצורים במקרים כדוגמת ענייננו"** (פסקה ז' בפרשת זלמן), מה שלא נעשה עד העת הזו למרבה הצער.

לפיכך ועל מנת שתהיה למי שחולק על צו העיקול, הנאשם ו/או הגב' מישלי לפנות בבקשה מתאימה במסגרת ההליך מכוחו הוצא צו העיקול ו/או בהליך אחר, אני מורה על עיכוב העברת הכספים מכוח הצו עד יום 24.6.19.

עותק ישלח לצדדים בפקסימיליה עם אישור טלפוני ובנט המשפט.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשע"ט, 21 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

